

municiperne har søgt om og faaet Tilskud, efter at Tidsfristen var udløbet. Jeg haaber, at det samme vil blive Tilfældet her, hvis det skulde vise sig, at en enkelt Kommune, som har gjort alle Forarbejderne, men af en eller anden Grund kommer lidt for sent med sin Ansøgning, ikke bliver afvist, hvis denne fremkommer kort Tid efter Aarets Udgang. Mit Parti kan tiltræde de Ændringer, der er foretaget i Lovforslaget, baade med Hensyn til Ændringen af Procenten for den halvaarlige Ydelse, hvilken Procent i Folketinget er sat til 1 i Stedet for $\frac{3}{4}$, og Ændringen i § 3, hvorefter Tilskuddet til Byggeforeninger er forhøjet fra 10 pCt. til 15 pCt. af Ejendommens Skyldværdi.

Efter den sidste ærede Talers Udtalelser synes det, som om Lovforslaget skal i Udvalg. Jeg haaber, at det bliver en hurtig Udvalgsbehandling, da det haster med at faa Lovforslaget færdigt. Der ligger saa vidt mig bekendt adskillige Andragen-der i Ministeriet, som er indkommet i Henhold til den forrige Lov, og de paagældende Kommuner venter nu paa Afgørelse af, hvad de kan faa i Statstilskud. Jeg tror, at Kommunernes Byggearbejder vilde blive fremmet meget, hvis Lovforslaget blev hurtigt færdigbehandlet. Men saa vidt jeg forstaaer, er det ikke den ærede Talers Mening, at Sagen skal sinkes, men kun at faa en hurtig Udvalgsbehandling, hvor de Oplysninger, som ogsaa jeg finder ønskelige, kunde blive givet.

Jeg vil benytte Lejligheden til at rette en Opfordring til den højtærede Minister vedrørende den midlertidige kommunale Laanekasse. Det glæder mig for saa vidt, at der ikke er medtaget noget om denne i nærværende Lovforslag. Som jeg nævnedes i Fjor, var de Betingelser, som den midlertidige kommunale Laanekasse bød, ikke særlig gunstige. De fleste Kommuner har kunnet faa Laan hos private Laaneinstitutter paa billigere Vilkaar, end Laanekassen bød. Jeg mener, at det er heldigt, at Kommunerne ikke først og fremmest skal henvende sig til den, som mange Kommuner har gjort i Stedet for at søge til private Pengeinstitutter. Men jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister have Opmærksomheden henvendt paa at søge Forhandling med den kommunale Laanekasse i Anledning af, at til næste Aar er den første Periode af den midlertidige kommunale Laanekasses Virksomhed udløbet. De 20 Mill. Kr., som blev givet i sin Tid som Laan, forfalder alle til Udbetaling ved Udgangen af næste Aar, og der er allerede fra den kommunale Laanekasse rettet Opfordring til Kommunerne

om at indfri deres Laan, og saa vidt jeg har forstaaet, har det været Laanekassens Tanke at sige, at Kommunerne ikke kan vente Laanene fornyet. I Fjor, da vi havde Lovforslaget til Behandling om de andre 30 Mill. Kr.s Laan gennem den kommunale Laanekasse, henledte jeg Opmærksomheden paa, at det vist vilde blive meget vanskeligt for Kommunerne paa een Gang at skaffe de store Beløb paa det Tidspunkt, da Laanene forfalder. Ved Udgangen af næste Aar vil der vel ikke være den Penge- rigelighed, som vi har nu. Hvis vi faar Fred, vil der sikkert paa mange Maader blive Brug for mange Penge, og Kommunerne faar Vanskelighed for at skaffe de 20 Mill. Kr., som skal udredes. Den højtærede Minister gav i Fjor Løfte om at ville være behjælpelig i saa Henseende, idet Ministeren udtalte følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Ganske klart er det, at Staten, idet den søger denne Ordning tilvejebragt, nødvendigvis paa det Tidspunkt“ — altsaa, naar de 30 Millioner forfalder — „paa al mulig Maade vil bistaa Kommunerne, hvis Bistand er nødvendig“. Det gælder altsaa om at søge en Ordning med den kommunale Laanekasse, saaledes at der, hvis det bliver nødvendigt, kan ske en Forlængelse af Tidsrummet, saa at ikke alle 30 Mill. Kr. bliver forlangt indbetalt til samme Tid. Der er sket Henvendelse til Købstadforeningen fra forskellige Kommuner, som mener, at Indbetaling kan volde Vanskelighed, og jeg tillader mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa og anmode ham om, at der maa blive indledet Forhandling med den kommunale Laanekasse, saa at Kommunerne til den Tid kan vente at faa Statens Hjælp paa det Omraade. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Bramsnæs: Det var sikkert en fortræffelig Metode, der kom ind med Hensyn til Statsstøtte til Kommunerne ved Loven af 5. Februar 1918, idet Staten da kunde blive i Stand til at fremme det Initiativ, som i øvrigt kunde findes i Kommunerne, og som kunde behøve Opmuntring, og det viser sig da ogsaa af de Oplysninger, der er forelagte Ministeriet, at der har været rigelig Brug for Loven, idet et betydeligt Antal Kommuner har benyttet sig af dens Regler og derved har faaet sat Arbejder i Gang, som dels har beskæftiget ledige Hænder, dels har bidraget til, at der skabtes Værdier for Samfundet. Vi er sikkert alle enige om, at den bedste Maade, vi kan komme til Hjælp